

[Einer-Jensen.]

loven et beløb til at holde ferie for; når de forlader medhjælperpladsen og går over til et område, der omfattes af ferieloven, så mangler de simpelthen, når de skal have ferie her, penge til at holde ferie for. Dertil kommer, at vurderingen af en persons ferieret, forsåvidt han omfattes af medhjælperloven, afhænger af domstolenes afgørelser. Spørgsmålet har i tidens løb givet anledning til et meget betydeligt antal retssager, men de af domstolene truffene afgørelser giver i flere henseender ikke udtryk for en fast praksis, skriver administrationen, og også administrationen har i et stort antal sager måttet tage stilling til sådanne spørgsmål. Afgrænsningen har ofte været vanskelig at træffe, navnlig indenfor restaurationsfaget og landbruget, men man har først og fremmest lagt vægt på, om de beskæftigede har indtaget en ledende, betroet stilling, har været i besiddelse af særlig faglig uddannelse, eller om arbejdet har været kvalificeret. I disse tilfælde har man anset dem som hørende under ferieloven, medens de øvrige er blevet under medhjælperloven. Man skriver, at det vil betyde en stor aflastning både for domstolene og administrationen, hvis disse særlige ferieregler for medhjælperne kunne bortfalde.

Jeg går ud fra, at der kan blive enighed om, at begge forslag henvises til behandling i eet udvalg, og jeg tror, at man, hvis man vil gøre det helt rigtige, bør føre dette spørgsmål ind under den almindelige ferielov i forbindelse med spørgsmålet om lærings ferie, således at sagen kan blive løst på en måde, som ungdommen kan være tilfreds med.

Jeg vil dernæst gøre et par bemærkninger til lovens § 2, stk. 4, der vedrører personer, som er beskæftiget i landbrugsvirksomheder. Ifølge stk. 4 i den nugældende lov skal de være beskæftiget mindst 25 dage i samme virksomhed. Allerede, da vi havde ferieloven til forhandling, gjorde Dansk Arbejdsmands Forbund indsigelse mod denne bestemmelse, fordi det var en særregel. Den almindelige regels 6 dage ændredes jo her, så at der skabtes en særregel på 25 dage. Dette ville, sagde man, uden al tvivl medføre, at en række af landbrugets arbejdere ville blive — jeg tør ikke sige snydt — ude af stand til at få den ferie, som det var meningen at give dem, fordi de ikke kunne nå at være beskæftiget i disse 25 dage,

medens arbejdere i andre erhverv kunne opnå ferie efter 6 dages arbejde. Forbundet anførte i sin skrivelse, at særreglen i mange tilfælde ville betyde, at arbejderne gik glip af feriegodtgørelsen, og jeg tror, man må erkende, at deres udtalelser dengang var rigtige. Tiden er løbet fra denne bestemmelse og jeg går ud fra, at det vil være muligt at få reglen ændret. Den stærke rationalisering med øget anvendelse af maskiner i landbruget gør, at særbestemmelsen bør falde bort, så at landarbejderne får samme antal feriedage og ferieløn på samme vilkår som de øvrige arbejdere. Ingen tør vel benægte, at det tempo, landbrugsarbejdet nu udføres i, er et ganske andet end tidligere. Til trods for, at landbruget har formindsket antallet af arbejdere, er produktionen blevet meget væsentligt forøget. Lønstigningen har ikke holdt trit med stigningen i produktionsprisen, arbejdslønnens andel i den samlede produktionsværdi er mindsket stærkt. De arbejdere, der nu beskæftiges i landbruget, producerer væsentligt mere end tidligere, naturligvis ved hjælp af den øgede mekanisering og rationalisering, men også det gør, at det vil være urimeligt at opretholde denne særregel. I den nedsatte kommission har et meget stort flertal da også udtalt, at der ikke kan anføres tilstrækkelig begrundelse for, at der i lovgivningen fastsættes kortere ferie for landbrugets arbejdere end for arbejdere i andet erhverv, og her tænker man altså på reglen om de 25 dage set i forhold til de 6 dage. Jeg tror også, man har lov til her at pege på, at denne særregel kan spille en afgørende rolle derved, at de arbejdere, der er tale om her, på samme måde som medhjælperne foretrækker at gå over i andet erhverv, fordi vilkårene der ikke mindst på dette område er væsentligt bedre. Jeg går derfor ud fra og håber, at man ved de kommende forhandlinger får dette spørgsmål løst på en sådan måde, at de, der er beskæftiget i landbruget, både arbejdere og arbejdsgivere, kan få de bedst mulige forhold, og at man herved kan medvirke til, at afgang fra faget kan standses eller i hvert fald mindskes.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger til § 4, stk. 1, hvor der gives den nugældende formulering af ferieloven en tilføjelse, som efter min mening er helt urimelig. Der står:

„Hvis ferien andrager 12 dage eller derunder, skal den — medmindre arbejds-